

Wieści

Biuletyn Informacyjny Polskiej Misji Katolickiej

pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy

okręgu Oldenburg

www.pmk-oldenburg.de

e-mail:pmk.oldenburg@t-online.de

Rok XV nr 4

Czerwiec 2017

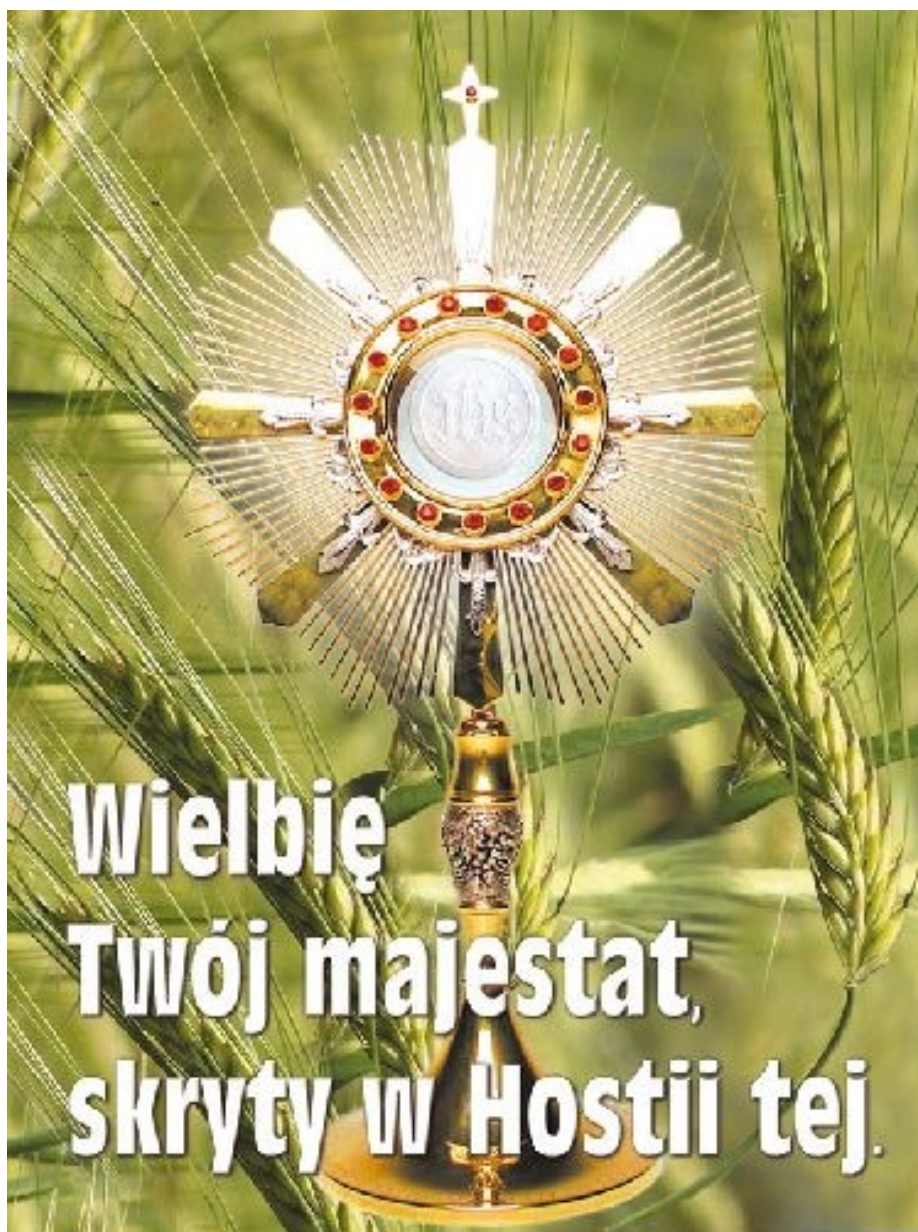
Msze święte w naszej misji:

- **Bad Zwischenahn:**
III sobota miesiąca godz. 16.00
- **Bockhorn:**
po wcześniejszym ogłoszeniu
- **Delmenhorst:**
niedziela godz. 9.30 (Allerheiligen)
środa godz. 16.50 Nowenna do MB
i Msza św. (St. Marien)
- **Nordenham:**
II sobota miesiąca godz. 16.00 (St. Willehad)
- **Oldenburg:**
niedziela godz. 11.30 (St. Michael)
wtorek godz. 18.00 (St. Michael)
piątek godz. 18.00 (St. Michael)
sobota godz. 17.30 (St. Michael)
- **Vechta:**
niedziela godz. 14.30
(St. Maria Frieden)
- **Wilhelmshaven:**
II, IV, i V niedziela miesiąca
godz. 14.30 (St. Marien)
- **Langförden:**
dla pracowników sezonowych
(czerwiec, lipiec, sierpień) sobota
godz. 19.30.

Biuro parafialne czynne:

- **Wtorek i piątek**
w godz. 10.00-12.30 i 14.30-17.30
- **Adres:**
Klingenberg Str. 20b
26133 Oldenburg;
tel. 0441 3401978
fax. 0441 3404012

W sprawach pilnych, losowych
prosimy dzwonić pod nr telefonu:
01701522685

Uroczystość Bożego Ciała

W dzisiejszej Belgii, w Mont-Cornillion niedaleko Liege (ówczesne Leodium), młoda zakonnica augustiańska Julianna otrzymała w latach 1209-11 objawienia, podczas których Pan Jezus prosił o ustanowienie święta Bożego Ciała. Zwierzyła się z nich swemu spowiednikowi. Ten jednak zareagował stwierdzeniem: – Po co nowe święto? . Po dwudziestu latach, kiedy Julianna została przełożoną klasztoru, ponownie przekazała tę prośbę archidiakonowi katedry w Liege – Jakubowi. Za jego namową miejscowy biskup Robert w roku 1246 ustanowił święto Bożego Ciała dla swej diecezji. Dekret biskupa wywołał zastrzeżenia miejscowego duchowieństwa, gdyż wielu nie podobała się ta nowa pobożność. Dlatego jego następca uroczystość zniósł.

Opatrzność sprawiła, że archidiakon Jakub z Liege został w roku 1261 wybrany papieżem. Jako Urban IV rządził Kościołem zaledwie 3 lata, ale pod koniec pontyfikatu, 11 sierpnia 1264 r., bullą „Transiturus” polecił obchodzić święto Bożego Ciała w całym Kościele. Do podjęcia tej decyzji przyczyniła się wieść o cudzie, jaki zdarzył się w roku 1262 w miejscowości Bolsena, położonej 100 km na północ od Rzymu, w sanktuarium św. Krystyny, kiedy przez nieostrożność kapłana kilkanaście konsekrowanych kropli wylało się na korporał i zamieniło w krew, która pozostawiła na nim ślady. W 1264 r. przeniesiono skrwawiony korporał w uroczystej procesji z sanktuarium w Bolsenie do kaplicy w katedrze w odległym o 20 km mieście Orvieto. Śmierć Urbana IV (+1264) przeszkodziła ogłoszeniu papieskiego dekretu. Wieść jednak o tej decyzji rozeszła się po Europie i tak np. już w latach 1270-79 urządzano okazałe procesje w Kolonii. Wprowadzały je i inne mi-

asta. Nowa forma eucharystycznej pobożności zyskiwała coraz liczniejszych zwolenników. Dopiero jednak papież Jan XXII, 50 lat później, w roku 1317, ogłasza bullę Urbana IV.

Święto Bożego Ciała przyjmuje się szybko w całym Kościele. Na ulice miast Italii, Francji, Anglii, Hiszpanii, Niemiec, Polski wychodzą eucharystyczne procesje. Wkrótce w uroczystość Bożego Ciała mają one miejsce we wszystkich parafiach. Biorą w nich udział władze miejskie, wojsko, cechy rzemieślnicze, liczne bractwa ozdabia się domy, a ulice, po których ma przechodzić procesja, dekoruje się dywanami z kwiatów. Tworzenie się tej nowej formy eucharystycznego kultu należy widzieć w kontekście zagrożeń nękających ówczesnych ludzi: epidemii i wojen. Procesje eucharystyczne wyrugują z czasem tak popularne przedtem procesje biczowników, które miały odwracać nieszczęścia.

W Polsce pierwsza z procesji Bożego Ciała przeszła ulicami Krakowa w roku 1320 i prawdopodobnie w tym samym roku lub niedługo potem podobne procesje urządzono w Gnieźnie, Poznaniu, Wrocławiu, Płocku. Ceremoniał katedry płockiej, pochodzący z XIV w., podaje pierwszy opis takiej procesji w Polsce.

Wychodząc dziś na ulice z procesją, której centrum jest Najświętszy Sakrament, nie tylko pragniemy złożyć hołd Chrystusowi i ponowić oświadczenie naszej wierności Przymierzu, którego ten Sakrament jest przypomnieniem i aktualizacją, lecz pragniemy także wprowadzać Zmartwychwstałego w świat, który tak bardzo potrzebuje Jego oczyszczających, uzdrawiających mocy.

**Treść objawień Matki Bożej w Fatimie w 1917 r. na podstawie
Wspomnień Siostry Łucji tekst zatwierdzony przez Biskupa diecezji
Leiria- Fatima, grudzień 2002.**

II. 13 czerwca 1917 - drugie objawienie się Matki Bożej

13 czerwca 1917 r. po odmówieniu różańca z Hiacynta, Franciszkiem i innymi osobami, które były obecne, zobaczyliśmy znowu odblask światła, które się zbliżało (to cośmy nazwali błyskawicą), i następnie ponad dębem skalnym Matkę Bożą, zupełnie podobną do postaci z maja.

- „Czego Pani sobie życzy ode mnie?”

- „Chcę, żebyście przyszli tutaj dnia 13 przyszłego miesiąca, żebyście codziennie odmawiali różaniec i nauczyli się czytać. Później wam powiem, czego chcę”.

Prosiłam o uzdrowienie jednego chorego.

- „Jeżeli się nawróci, wyzdrowieje w ciągu roku”.

- „Chciałabym prosić, żeby nas Pani zabrała do nieba”.

- „Tak! Hiacyntę i Franciszka zabiorę niedługo. Ty jednak tu zostaniesz przez jakiś czas. Jezus chce się posłużyć tobą, aby ludzie mnie poznali i pokochali. Chciałby ustanowić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca” (Tu z pośpiechu Łucja opuściła koniec zdania, który w innych dokumentach brzmi następująco: „Kto je przyjmuje, temu obiecuje zbawienie dla ozdoby Jego tronu”).

- „Zostanę tu sama?” - zapytałam ze smutkiem.

- „Nie, moja córko! Cierpisz bardzo? Nie trać odwagi. Nigdy cię nie opuszczę, moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga”.

W tej chwili, gdy wypowiadała te ostatnie słowa, otworzyła swoje dłonie i przekazała nam powtórnie odblask tego niezmiernego światła. W nim widzieliśmy się jak gdyby pogrążeni w Bogu. Hiacynta i Franciszek wydawali się stać w tej części światła, które wznosiło się do nieba, a ja w tej, które się rozprzestrzeniało na ziemię. Przed prawą dłonią Matki Boskiej znajdowało się Serce, otoczone cierniami, które wydawały się je przebić. Zrozumieliśmy, że było to Niepokalane Serce Maryi, znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia.

To, Ekscelencjo, mieliśmy na myśli, kiedyśmy mówili, że Matka Boska wyjawiała nam w czerwcu tajemnicę. Nasza Pani nie rozkazała nam tego zachować w tajemnicy, ale odczuwaliśmy, że Bóg nas do tego nakłania.

**Serdecznie zapraszamy na:
Nabożeństwa Fatimskie
– kolejne odbędzie się
13 czerwca o g. 19.00
w kościele St. Michael
w Oldenburgu.**

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. Adoracja Najświętszego Sakramentu w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszach św.
2. Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy we wtorki w Oldenburgu i w środy w Delmenhorst.
3. Nabożeństwa czerwcowe w Oldenburgu we wtorki, piątki i soboty po Mszy św. W pozostałych miejscowościach przed Mszą św.
4. W pierwszy piątek miesiąca 2 czerwca w Oldenburgu o godz. 16.00 Msza św. i spowiedź dla dzieci, okazja do spowiedzi dla dorosłych od godz. 17.30.
5. W niedzielę 4 czerwca w Oldenburgu w kościele St. Michael o godz. 11.30 Pierwsza Komunia św. Dodatkowo zostanie odprawiona Msza św. o godz. 13.30.
6. W sobotę 10 czerwca w Oldenburgu odbędzie się Festyn Parafialny. Początek o godz. 10.30. zakończenie planowane jest na godz. 17.30.
7. 13 czerwca o g. 19.00 serdecznie zapraszamy na Nabożeństwo Fatimskie
8. W niedzielę 18 czerwca pielgrzymka parafialna do Bethen połączona z obchodami Uroczystości Bożego Ciała. W tym dniu Msza św. po polsku tylko w Bethen o godz. 12.00.
9. W sobotę 24 czerwca organizujemy wyjazd do „Concordii” na Polonijne Spotkanie Modych.
10. Rozpoczęliśmy odprawianie Mszy św. w Langförden dla pracowników sezonowych. Msze św. odprawiane są w soboty o godz. 19.30.
11. Zakończenie roku szkolnego i katechetycznego w naszej misji odbędzie się w Delmenhorst 14 czerwca, w Vechcie 15 czerwca i w Oldenburgu 16 czerwca.

Bractwo żywego rózańca

Intencje rózańcowe na miesiąc **Czerwiec**:

Ogólna: Aby odpowiedzialni za narody zdecydowanie dokładali starań, by położyć kres handlowi bronią, który jest przyczyną wielu niewinnych ofiar.